

[Socialministeren.]

erkendte, at den Lov, som han nu ned-
sablede, netop i Forhold til tidligere Krise-
forslag betød en Række Forbedringer, som
var Udtryk for Hensyntagen specielt til
Venstres Kritik, men endog fremhævede en
Række Kauteler og Kontrolbestemmelser,
som han netop udtrykte sin Tilfredshed med,
med andre Ord: Loven af 19. Oktober er
langt mere en Lov lavet for at imødekomme
Oppositionens tidligere Ønsker end mine
egne. Jeg har Gang paa Gang fremhævet,
at det er nærmest umuligt at lave og prak-
tisere den Art Understøttelseslove, naar de
samtidig skal tage Hensyn til Selvhjælps-
princippet, altsaa Forsikringsgrundlaget, og
til den konkrete Retfærdighed, altsaa Lige-
ligheden overfor dem, der modtager Hjælpen,
naar de samtidig skal omfatte organiserede,
der selv har betalt, og uorganiserede, der
ikke har forsikret sig, saaledes som Venstre
ogsaa har krævet det.

Man bør i denne Forbindelse endvidere
nævne, at samtlige Venstres Udvalgsmed-
lemmer med det ærede Medlem Hr. Krag
i Spidsen i Betænkningen vedrørende den
Lov, han nu ikke levner Ære for to Skilling,
udtrykkeligt skriver:

„Et Mindretal..... erkender, at
Lovforslaget indeholder væsentlige For-
bedringer i Sammenligning med det Lov-
forslag om midlertidig Hjælp til arbejds-
løse, som var forelagt for Rigsdagen i
Samlingen 1930—31, idet der paa en
Række Punkter er taget Hensyn til Ven-
stres Kritik. Imidlertid finder Mindre-
tallet det ganske urigtigt at skabe en
saadan midlertidig Ordning, hvis den
ikke danner Indledningen til en endelig
Ordning af det aarligt tilbagevendende
Spørgsmaal om Særhjælp til saadanne
Personer, som har opbrugt den vedtægts-
mæssige Hjælp fra Arbejdsløshedskassen
eller er uden Ret til Hjælp fra denne paa
Grund af manglende Medlemsskab eller
af andre Grunde.“

Altsaa, hvis Loven af 19. Oktober,
den Lov, som det ærede Medlem i Gaar ned-
sablede eller forsøgte at nedsable, havde
dannet Indledningen til den endelige Ord-
ning af Krisekasserne, saa havde Venstres
Stilling formodentlig været en anden. Men
bliver Loven bedre, eller bliver den værre
af den Grund? Loven bliver selvfølgelig
den samme.

Nej, lad mig sige til den ærede Ord-
fører Hr. Krag, til Venstre og til de enkelte
konservative Blade, der optræder demago-
gisk og unfair i denne Sag, at disse forskel-
lige Understøttelseslove, og specielt den

Vej, Loven af 19. Oktober gaar, er mig
paanødet af Oppositionens Kritik, Kritik
og atter Kritik i de foregaaende Aar. Det
er for overhovedet at skaffe de arbejdsløse
en Chance for nogen Hjælp, at jeg har
udarbejdet denne Form af Love, aldeles
ikke, fordi jeg personlig ønsker denne Form
af Lovgivning. Hvilken Lovgivning jeg
ønsker, det har den høje Rigsdag haft Lej-
lighed til at se allerede i et Par Aar; det
har jeg vist gennem den Socialreform, som
nu paa tredje Aar i hvert Fald *delvis* har
ligget paa Rigsdagens Bord, og hvis bæ-
rende Principper nok skal staa for Kritik.

Og det er vel egentligt et stift Stykke,
at den ærede Ordfører Hr. Krag, der i sin
lange Ministertid aldrig har rørt en Finger
for at faa Orden og Ro og Plan i den sociale
Lovgivning — en Opgave, han aldrig har
turdet give sig i Kast med, skønt han havde
Flertallet i begge Ting —, at netop denne
ærede Ordfører, hvis Regeringstid — som
af den ærede Ordfører Hr. Christmas Møller
tidligere paavist — i den Henseende væsent-
ligst forløb med at tulle rundt i disse Love,
at forringe her og nedskære der, først og
fremmest i hans egne Produkter, at netop
dette ærede Medlem sætter sig paa den høje
Hest overfor den Socialminister, der i de
første halvandet Aar arbejdede paa at frem-
lægge en samlet Socialreform, som ogsaa
blev fremlagt, en samlet Plan, et System, som
den ærede Ordfører for Venstre hverken har
haft tilstrækkelig Interesse eller tilstrække-
ligt Mod til at søge gennemført, ikke en Gang
for de Deles Vedkommende, som han dog
har Forstand paa. Nej, den ærede Ordfører
for Venstre har givet blankt op, naar det
gjaldt en virkelig Reform af vor Sociallov-
givning. Han har — om det er af Frygt for
Venstres Agrarføj, der aldrig har haft Inter-
esse for en virkelig ordnet Socialreform, eller
af andre Grunde — undladt for Alvor at
medvirke til, at en saadan Reform kunde
gennemføres. Der er ingen, der har be-
nægtet, ikke en eneste sagkyndig her i Landet
har benægtet, at det Forslag, jeg har frem-
sat, i hvert Fald var et udmærket *Forhand-
lingsgrundlag*, og jeg har *aldrig nægtet at
forhandle* om det. Derimod generede denne
ærede Ordfører — netop han — sig ikke
for hverken i Gaar eller tidligere baade at
rose og nedsable, efter som det passer i hans
Kram, de midlertidige Love, som kun er
fornødne, fordi man ikke vil, tør eller kan
gennemføre den Socialreform, der længe har
været tiltrængt og længe har ligget parat.
Netop den ærede Ordfører Hr. Krag skulde
gaa lidt stille med Dørene, naar han med
Hensyn til Sociallovgivningen sammenligner